

מסורת הש"ס

(א) חולין לא. מקואות פ"ה
(ב) חולין לא: (ותוספתא
דמקואות פ"ד.) (ג) חולין שס
מכשרין פ"ד מ"א.
(ד) מקואות פ"ז מ"ו גיטין
נ"ז. פ"ט (ב) תוספתא פ"ג
דמקואות (ו) נשמיני פ"ה פ"ה
נ"ג. (ז) מקואות פ"ה מ"ו.
(ח) ויקרא (י.) (ט) דברים
כ"א. (י) דברים כ"ג.

הגהות הב"ח

(א) ג' אחר שולח בעיא
מיתה וכו' ואמר לי
תניניה: (ב) תוס' ד"ה
גזר וכו' דלי משום זמילה
הוא בשל יס וכו' דמסק
פ"ה דמקולות בית הלל:
(ג) ד"ה ר' יהודה ובך
הוא ההצעה וה"ג
בפרי"ם וכו' לא קשין דהא
דקא מיתני:

הגהות הגר"א

[א] גם' דברי הכל השני
עמא כ"ל ותיבת אף
גמחה:

לִטְוֵי דַעַשׁ

חולוד"א [וליד"א]. עמק.

מוסף רש"י

[illegible]

הוא דומה לזה של ה"חוק" ולכן הוא נקרא "חוק" ולא "חוקה".

אבל גוד אסיק לית ליה שאי
דתחתונה של עשרין עשרין
י' יהודה אומר מאיר היה א

אין דורשין פרק שני חגיגה

ואן למעשר. בני כוונה וכ"ס בתרומה: הרי גרסינן מה כלים דלא יכיווני אף אדם נמי דלא מיכוון: מרדנים, ששופטת יורדת ומקום גבה יש בה ארבעים סאה והטובל בה לא עלתה לו וביבילא משום דמהם הטפרים הוא מהם וזוהו יותר מדלי ומ'.

כאן למעשר ומנא
 כוונה דתנן ^אגל שנה
 ונפל על האדם ועל
 אדם דומיא דכלים מה
 אדם דלא מכיון
 ומצפה אימתי יחלש
 דומיא דאדם מה אדם
 דמכיון להו וכי תימנ
 למימרא סלקא דעתך
 אתי למטבול בהדריקו
 ראשין אטו כיפין קרי
 תימרא דלא מטבול

מטבילין בראשין
לפי שאין מטבילין ב
גופירות שנפלו לתוך
שדיו טמאות ונטלן י
בכי יותן ואם בשביל ש
והפירות הר' הן בכי י
נחמן הטובל לחולין
למעשר הוחזק אין לא
שהוחזק לחולין אם
טבל ולא הוחזק כא
כאילו לא טבל כלל
למעשר אבל טבל לח
מדחי ליה נפח דק
ולא הוחזק אסור ל
אר"א טבל ועלה מ
שירצה מתיבי עודה
לדבר קל מחזיק עצ
שוב אינו מחזיק מאי
לא עודה אע"פ שה
לא הוחזק מחזיק ואם
תנא עודה רגלו אח
יהודה היא דתנא
ארבעים סאה מכוונ
זה אחר זה הראשון
אמר רבי יהודה אם
נוגעות במים אף ה
נחמן אמר רבה
במעלות דרבנן אב
דברי הכל א' (אף)
דברי פרת איכא ד
אמר רבה בר אבון
לטהרה אבל במעלות
השני טהור ופליגא
(ב) בעי מנינה מרבי
החטבל מחטין וצינור
גוד אוחז אית ליה
נמי אית ליה א"ל
והאמצעית העליונה
של ארבעים סאה
אומר מאיר היה

למשמיעין דאָס¹ דאָרטיגן לעבילע טהרה לא הייל כונת חולין כונת למעשר (שם). ארבעים יומ (צ"ט"ו, י"ז). והשני טמא. שסר המקוה על ידי הראשון (שם). נוגעות במים. בשעת חג השני טהור. דמאן דמחברי מ"ס שעל הראשון למי המקוה דמו (שם).

בצא מינה דר' יוחנן מהו להטביל אליבא דר' יהודה מחשין ועינורות בראשו של ראשן ואמרין דאז נאלו מי המקוה יקיים ועומדים בראשו של ראשן או גוד אסיק מי אתא לילי ואה ואמצעית של מ' סאה מי הוצרך לומר והאמצעית של מ' כדי להכשיר חרדילת של גשש ומעבילי בחתמהו דאלמא אמרין גוד אחיל לוד אמרין גוד אסיק מדמתי ר' יודא

נגזר אמו חרדית. פרש
ולא עלתה שם טבי
כתוב בכמה פירושים של
בזמלן אלא באשכנז דתני

מרא רחולין לא בעו
לש ובו ארבעים סאה
הכלים משהוין קתני
כלים דלא מכווני אף
ממאי דלמא ביושב
הגל עסקינן וכלים
דבר כוונה אף כלים
ביושב ומצפה מאי
אמינא לגזור דלמא
של גשמים א"נ גזור
ל"ל דלא גזרינן ומנא
לין בכיפין דתניא

אין ממבילין בכיפין
אור אלא מהא דתנן
אמת המים ופשט מי
יו מהורות ופירות אינן
וידתו ידיו דיו מהורות
תן איתביה רבה לרב
והוחזק לחולין אסור
הוחזק לא ה"ק אע"פ
ר למעשר איתביה
לו לא מבל מאי לאו
לא כאילו לא מבל
לין הוא סבר דחי קא
ואשכח דתניא מבל
מעשר ומותר לחולין
חזוק עצמו לכל מה
יגלו אחת במים הוחזק
מו לדבר חמור עלה
לאו אינו מחזוק כלל
חזוק מחזוק עלה אם
הוחזק אינו מחזוק מאן
ב' במים א"ר פדת ר'
מקוה שנמדר ויש בו
ת ויירד שנים וטבלו
טהור והשני ממא
היו רגליו של ראשון
שני טהור אמר רב
בר אבה מחלוקת
למטהר
השני ממא והיינו
ממרי אמר רב נחמן
מחלוקת מטומאה
דרבנן דברי ר' אף
רבין פדת אמר עולא
חיו לרבי יהודה מני

ות בראשו של ראשון
רבי יהודה גוד אסיק
תניתה ^{ס"ו}שלש גממי
והתחתונה של עשר
והדלית של גשמים
ומר ממביל בעליונה

ליונה ואמלעים. שנחל מדרון

השני טמא בעולה מטומאה לטהרה.
הקל לחמור (א) ולפיכך תני אף השני
דהא דתניא עודהו רגלו במים הוחזק

מחלוקת במעלות דרבנן ור' יהודה מט
גוד אחית אית ליה לר' יהודה ורואה
וא"ל ר' יוחנן ת"ש נחל שיוור ממעלה
ים שגוברת ביניהן ומצרפו שכל מקוה
איר היה אומר מטבילין (2) כיו בחתונתו

הוא היה אומר משהו על בן ברוך

יפ.

כֹּד א מ״י פ״ט מ״ל
מקולות הלטה י
סמג עשין רחמ: (טוש״ע
י״ד סימן רל סעיף ה):
כֹּד ב מ״י סס ה״י יח
סמג סס (טוש״ע
:סס

כו ג מ"י י"ב מהל'
 טומאות אוכלין הל' י
 סתנ עשין רמז:
 כז ד מ"י פ"א מהל'
 מקואות הלכה יב
 [ופ"א הל'ט ופ"ג מהל'
 אבות הטומאות הל'ג:]
 כח ה מ"י פ"ח מהל'
 מקואות הל' יב
 טו"ש"ע שס סעף סד:
 כט ו מ"י שס הל' ח
 טו"ש"ע שס סעף
 ס:

רבינו חננאל

[illegible]

ועדיין לא הוחזק והוחזק עתה. מאן תנא עזדרו רגלו במים אע"פ שהוחזק חזרו ומחזיק א"ר שדת ר' יהודה היא דתנן מקוה שיש בו מ' סאה מכוונות ירדו שנים ויטבול זה אחר זה הראשון טהור והשני טמא ר"י אומר אם היו רגליו של ראשון נגזעות

במים אף השני טהור אמר
רב נחמן אמר רבה בר
אבוה מחלוקת ר' יהודה
נח"ל בחלינו טלית ואמר

נחמן אמר רבה בר אבוח

ישנן שתי דרכים להפיק תועלת מהעליונה: אוכלוסיות שונות של נשמים עוברת ביניהן. בעליונה אלמא גוד אסיס

בד"ה ר"י גירסא רבינו זכאן.